

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

ED. 1581 / 0758
DATA 21.06.2010

FINANTELOR ROMÂNIEI
360 30.06.2010

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare*”, inițiată de 21 deputați – PD-L (Bp. 110/2010).

I. Principalele reglementări

Această propunere legislativă are ca obiect de reglementare completarea art. 11 din *Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare*, cu un nou alineat, **alin. (1³)**, cu următorul conținut:

„(1³) *Se interzice cesionarea ori înstrăinarea sub orice formă a acțiunilor, cu excepția celor care fac obiectul tranzacțiilor pe piața de capital ori a părților sociale sau a activelor fixe ale contribuabililor, fără a fi adusă la cunoștința autorității fiscale competente, în vederea efectuării controlului financiar-fiscal, cu cel puțin 45 de zile înainte de realizarea operațiunii de cesionare sau înstrăinare*”.

Totodată, se propune incriminarea, ca infracțiune, și sancționarea cu o pedeapsă cuprinsă între 6 luni și 2 ani a înstrăinării acțiunilor, părților sociale sau activelor fără încunoștiințarea prealabilă a organelor fiscale competente.

II. Observații

1. Considerăm că reglementările privind efectuarea unui control financiar-fiscal din partea autorității fiscale competente cu 45 de zile înaintea realizării unei operațiuni de cesionare sau înstrăinare a acțiunilor, considerăm că nu își poate avea sediul materiei în *Legea nr. 571/2003*, acest act normativ stabilind, în conformitate cu art. 1 alin. (1), „(...) *cadrul legal pentru impozitele și taxele prevăzute la art. 2, care constituie venituri la bugetul de stat și bugetele locale, precizează contribuabilii care trebuie să plătească aceste impozite și taxe, precum și modul de calcul și de plată al acestora (...)*”.

Un astfel de control financiar-fiscal din partea autorităților fiscale competente s-ar impune a fi reglementat în *Codul de procedură fiscală*, sens în care, în prealabil, ar trebui aduse modificări *Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, prin introducerea unor prevederi speciale referitoare la controlul operațiunilor de cesionare de acțiuni sau părți sociale, precum și *Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, prin inserarea unor prevederi speciale referitoare la imposibilitatea înregistrării și autorizării mențiunilor în registrul comerțului fără avizul favorabil dat de organul fiscal asupra tranzacției.

2. Totodată, precizăm că, în legislația fiscală anterioară, au mai existat reglementări similare care, ulterior, au fost abrogate ca urmare a numeroaselor dezbateri publice și a criticilor aduse prin mass-media de reprezentanții mediului de afaceri care au considerat măsura drept o ingerință a organelor fiscale în deciziile manageriale și, în special, în dreptul de dispoziție al contribuabililor asupra patrimoniului propriu.

Astfel, prin *Legea nr. 494/2004 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 83/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal*, s-a introdus, în *Codul fiscal*, art. 12¹ care interzicea cesionarea ori înstrăinarea sub orice formă a acțiunilor, cu excepția celor care fac obiectul tranzacțiilor pe piața de capital ori a părților sociale sau a activelor fixe ale contribuabililor, fără a fi adusă la cunoștința autorității fiscale competente, în vederea efectuării controlului financiar-fiscal, cu cel puțin 60 de zile înainte de realizarea operațiunii de cesionare sau înstrăinare. Prin același act normativ, fapta constituia infracțiune și se pedepsea cu închisoare de la 6 luni la 2 ani.

Art. 12¹, menționat mai sus, a fost abrogat prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal*.

3. Nu reiese, cu claritate, din cuprinsul propunerii legislative, obiectul controlului fiscal, respectiv dacă vor fi individualizate debitele fiscale ale societății comerciale sau cele aparținând acționarilor/deținătorilor părților sociale ale societăților comerciale. De asemenea, nu se precizează consecințele controlului fiscal în ipoteza stabilirii unor creanțe fiscale în sarcina societății sau a asociatului. Menționăm, în acest sens, că dispozițiile art. 94-109 din *Codul de procedură fiscală* reglementează inspecția fiscală, obligativitatea efectuării unei asemenea inspecții la orice înstrăinare de acțiuni, părți sociale sau active fiind de natură a bulversa activitatea organelor fiscale și de a le pune în imposibilitatea de a-și îndeplini obligațiile.

Nu sunt precizate consecințele inspecției fiscale desfășurate, respectiv dacă aceasta va putea avea ca efect interdicția înstrăinării acțiunilor, părților sociale sau activelor ca urmare a situației de fapt stabilite. În cazul în care se ajunge la această concluzie, apreciem că se reglementează un caz nejustificat de limitare a libertății contractuale și a dreptului de dispoziție al proprietarului asupra bunurilor sale.

4. Acțiunile reprezintă valori mobiliare care conferă titularului drepturi asupra emitentului, în primul rând un drept de creanță pentru o cotă parte din fondul social, în momentul final al lichidării. Părțile sociale sunt fracțiuni ale capitalului social cu o valoare nominală egală, atribuite fiecărui asociat proporțional cu cota sa de participare la capitalul social. Având în vedere considerentele menționate, apreciem că nu se poate stabili o legătură între transmiterea acțiunilor sau părților sociale și punerea societății în imposibilitatea de a-și achita obligațiile fiscale, performanțele financiare ale acestora neavând o legătură directă cu titularii acțiunilor sau părților sociale.

În situația operațiunilor care au avut drept scop fraudarea creditorilor, apreciem că aceștia au dreptul de a intenta o acțiune pauliană, în condițiile art. 975 din *Codul civil*, cu consecința inopozabilității față de ei a actelor încheiate cu rea credință de către debitor, prin care acesta își creează sau mărește o stare de insolvabilitate. Oricum, modalitatea de reglementare a dizolvării și lichidării conferă suficiente garanții creditorilor pentru realizarea creanțelor lor. Astfel, conform art. 257 din *Legea nr. 31/1990*, „*Lichidatorii care probează, prin prezentarea situației financiare anuale, că fondurile de care dispune societatea nu sunt suficiente să acopere pasivul exigibil trebuie să ceară sumele necesare asociaților care răspund nelimitat sau celor care nu au efectuat integral vărsămintele, dacă aceștia sunt obligați, potrivit formei societății, să le procure sau, dacă sunt debitori față de societate, pentru vărsămintele neefectuate, la care erau obligați în calitate de asociat*”.

5. Totodată, ar fi trebuit avut în vedere pericolul social care, în opinia noastră, nu justifică incriminarea ca și infracțiune a faptei sus-menționate, cu atât mai mult cu cât propunerea legislativă aduce atingere libertății contractuale și dreptului de dispoziție al titularului acțiunilor, părților sociale sau activelor. În consecință, nerespectarea dispozițiilor avute în vedere ar fi putu fi sancționată eventual cu inopozabilitatea actelor efectuate față de creditorii prejudiciați, similar efectelor acțiunii pauliene sau cu anularea înstrăinărilor efectuate fără respectarea dispozițiilor legale, sancțiune similară celei prevăzute, spre exemplu, în cazul înstrăinărilor efectuate fără respectarea dreptului de preemțiune.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Emil BOC

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**
Președintele Senatului